

*

Бувають хвили — серце рветься
На волю, в ясний, теплий край,
Живіше в груді кров заб'ється,
І заманчивий щастя рай
Ясніє десь передо мною,
Манить ід собі красотов,
І з безконечною тоскою
У серці будиться любов.
Тоді я всіх людей бажаю
До серця щиро пригорнуть,
Все щастя неба, розкіш раю
Зілляти в їх зболілу грудь.
Тоді я чую, — ох, глибоко, —
Весь труд їх трудного життя,
Тоді слідить так бистро око
За горем їх, усі чуття
Зціпляються так тісно, дружно
В один акорд великий — жаль...
І так ми тісно, темно, тужно,
У серці боротьба, печаль,
І непорадність, і розпука,
Бажання смерті і життя,
Так тяжко — мов з любов розлука,
І страх — мов в лісі без пуття.
Отак мої щасливі хвили,
Веселі пориви усі -
Кінчаться сумом, браття милі,
І болев лютою душі.